

STORTINGET

Innst. 541 S

(2020–2021)

Innstilling til Stortinget
fra næringskomiteen

Dokument 8:243 S (2020–2021)

Innstilling fra næringskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Sandra Borch, Geir Adelsten Iversen, Per Olaf Lundteigen, Siv Mossleth, Geir Pollestad og Trygve Slagsvold Vedum om å sikre at fiskerilovgivningens distriktspolitiske mål gjennomføres i praksis

Til Stortinget

1. Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen sikre at havressurslovas og deltakerlovens distriktspolitiske intensjoner gjennomføres i praksis, og fremme nødvendige forslag for å sikre dette.
2. Stortinget ber regjeringen om å sikre at de leveringspliktige trålerne faktisk leverer fisk til de tilgodesette fiskerisamfunnene i tråd med intensjonen i pliktsystemet. Alternativet vil være, om dette ikke skjer innen to år, at kvoter tilbakeføres fra disse selskapene til kystflåten.
3. Stortinget ber regjeringen utrede og fremme forslag om en ordning for kvotetrekke motivert av den islandske modellen med inntil 20 prosent trekk fra kvoteregulert fangst som blir eksportert ubearbeidet til utenlandsk foredlingsindustri.
4. Stortinget ber regjeringen sette vilkår om at tilbudspliktig fangst skal leveres fersk eller frosset til berettiget kjøper til fastsatte minstepriser justert for gjennomsnittlige førstehåndspriser på tilsvarende ferske landinger i samme region.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslagene.

2. Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Åsunn Lyngedal, Cecilie Myrseth, Nils Kristen Sandtrøen og Terje Aasland, fra Høyre, Margunn Ebbesen, Guro Angell Gimse, Kårstein Eidem Løvaas og Tom-Charter Nilsen, fra Fremskrittspartiet, Sivert Bjørnstad og Bengt Rune Strifeldt, fra Senterpartiet, Geir Adelsten Iversen og lederen Geir Pollestad, fra Sosialistisk Venstreparti, Torgeir Knag Fylkesnes, fra Venstre, André N. Skjelstad, og fra Kristelig Folkeparti, Steinar Reiten, viser til representantforslag Dokument 8:243 S (2020–2021) om å sikre at fiskerilovgivningens distriktspolitiske mål gjennomføres i praksis.

Forslagsstiller har fire forslag som referert over. Forslaget er en oppfølging fra forslagsstillere av behandlingen av Riksrevisjonens rapport «Dokument 3:6 (2019–2020)» med behandling i Stortinget jf. Innst. 80 S (2020–2021). Her ble det gjort følgende vedtak:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake med forslag til hvordan anbefalingene i Riksrevisjonens undersøkelse av kvotesystemet i kyst- og havfisket skal følges opp på en måte som ivaretar det tredelte formålet i havressursloven og sikrer en forsvarlig forvaltning av kvotesystemet som skaper tillit hos alle aktører i fiskerieringen.»

Forslag 2 og 4 retter seg mot den delen av torsketrålerflåten som er en del av pliktsystemet med tilbuds-

plikt, og for mottakende anlegg bearbeidingsplikt og aktivitetsplikt.

Pliktandelen i trålflåten utgjør ca. 52,5 pst. av ca. 88 «trålerandeler» fordelt på 20 av 37 fartøy med torske-trålkonsesjon. 47 pst. av trålerandelene, har unntak fra deltakerloven, resten er fiskereid i tråd med hovedregelen i deltakerloven.

10 av fartøyene er eid av Havfisk og har direkte tilknytning til landanlegg med aktivitetsplikt.

Forslag 2 er tidligere fremmet i forbindelse med behandlingen av Meld. St. 32 (2018–2019), og i forbindelse med Innst. 208 S (2018–2019), jf. Dokument 8:9 S (2018–2019).

Forslag 3 henviser til den samme «islandske modellen» som ble fremmet i forbindelse med representantforslag Dokument 8:146 S (2020–2021). Denne modellen er ikke i funksjon i islandske fiskerier i dag. Der er en adgang i islandsk fiskerilovverk til å innføre forskrift om kvotetrekk på inntil 20 pst. for torsk og hyse og 15 pst. for andre arter som eksporteres ubearbeid fra Island. Lovregelen skiller ikke mellom eksport til konsum, HORECA (hotell, restaurant, catering) eller foredlingsindustri. Forslaget her spesifiserer eksport til foredlingsindustri.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at det er kommet inn fire skriftlig innspill. Disse er fra Båtsfjord Handelsstands fiskerigruppe, Lerøy ASA, Sjømat Norge og Fiskebåt. Samtlige instanser er kritisk til forslagene. Båtsfjord Handelsstands fiskerigruppe løfter frem tre ordninger for å sikre helårlig råstofftilgang: ferskfiskordning, levendelagringsbonus og en eventuell ferskfiskbonus for trålflåten.

Komiteen viser for øvrig til statsrådets vurdering av forslaget datert 27. april 2021.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet støtter intensjonene i forslaget, men er opp-tatt av at viktige endringer i kvotesystemet må utredes tilstrekkelig, noe også Riksrevisjonen har påpekt i sin rapport om kvotesystemet i fiskeriene. Disse medlemmer støtter skriftlig innspill fra Sjømat Norge til komiteen om at det er behov for en mer helhetlig tilnærming til hvordan fiskeripolitikken må utformes for å legge til rette for økt bearbeidning og vekst i fiskeindustrien. Disse medlemmer er også enig i at det i langt større grad må legges vekt på fiskeindustriens behov i denne sammenheng.

Disse medlemmer har tatt til orde for en oppdatert kvotemelding. På denne bakgrunn fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge fram en ny og oppdatert kvotemelding, som skal bidra til å bygge lokalsamfunn langs hele kysten, sikre en rettferdig fordeling av ressursene og sikre fremtidsrettede arbeidsplasser. Meldingen skal utarbeides i nær dialog med næringen.»

Komiteens medlemmer fra Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti deler forslagsstillers standpunkt om at de distriktpolitiske målsetningene i fiskerilovgivningen skal realiseres.

Disse medlemmer viser til statsrådets vurdering av forslaget, og viser til at punkt 1 i forslaget i praksis inneholder det samme som Stortingets vedtak i forbindelse med Riksrevisjonens gjennomgang av kvotesystemet. I sin vurdering viser statsråden til at han vil komme tilbake med en sak knyttet til dette anmodningsforslaget. Disse medlemmer imøteser en slik sak.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet etterlyser regjeringens oppfølging av Riksrevisjonens rapport, og mener det haster å komme til Stortinget med en slik sak, i tråd med Stortingets vedtak.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti viser til at punkt 2 i forslaget er behandlet flere ganger i denne stortingsperioden. Disse medlemmer viser til merknader i forbindelse med disse behandlingene. Det er ikke påvist noen brudd på regelverket knyttet til tilbudsplikt de siste årene.

Punkt 3 i forslaget er senest behandlet i Dokument 8:146 S (2020–2021). Disse medlemmer viser til merknadene i forbindelse med den saken. Dette forslaget skiller seg fra forslaget i Dokument 8:146 S (2020–2021) ved at det skal utredes, men samtidig sier forslaget at det skal fremmes forslag om en slik ordning for Stortinget, uavhengig av hva utredningen konkluderer med. Disse medlemmer peker på at det i forbindelse med Dokument 8:146 S (2020–2021), ble tilstrekkelig belyst at det er så sterke prinsipielle og praktiske argumenter mot en slik ordning at det ikke er en ordning det bør arbeides videre med.

Punkt 4 i forslaget er utfordrende å vurdere konsekvensene av. Forslaget presiserer ikke hva slags minstepriser det er snakk om, eller i hvor stor grad prisene skal justeres sett i forhold til minsteprisen for fersk fisk. Disse medlemmer legger til grunn at forslagsstiller mener at minsteprisen for fersk fisk skal brukes som utropspris for pliktleveranser, uavhengig av om fangsten er frossen eller fersk.

Disse medlemmer viser til statsrådets vurdering av forslaget, der han peker på at dette er ett av flere forslag som er under vurdering.

Disse medlemmene vil peke på innspillet fra Båtsfjord-miljøet, som i sitt høringsinnspill peker på en rekke interessante muligheter som vil kunne gi økt bearbeiding. En legger til grunn at regjeringen løpende arbeider videre med disse og andre konstruktive forslag som kan bidra til økt bearbeiding av marint råstoff i Norge, økt sysselsetting, og økt verdiskaping.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at deltakerloven og havressurslova skal ivareta tre fiskeripolitiske hovedmålsettinger, henholdsvis bærekraftig forvaltning av ressursene, lønnsomhet, og bosetting og arbeidsplasser i distriktene. Disse medlemmer påpeker at det er bred politisk enighet om disse hovedmålsettingene, og gir sin tilslutning til at de distriktspolitiske målsetningene i fiskerilovgivningen skal realiseres.

Disse medlemmer viser til at bærekraftig høsting av bestandene har etablert seg som et overordnet hensyn i fiskeriforvaltningen, og at dette er grunnleggende for å oppnå de to andre fiskeripolitiske hovedmålsettingene. Disse medlemmer støtter fullt opp om en målsetting om høyere bearbeidingsgrad og økt verdiskaping. Disse medlemmer viser til Riksrevisjonens undersøkelse av kvotesystemet og deres hovedfunn som peker på at alle fartøygrupper i dag har lønnsom drift, og de har også god lønnsomhet sammenlignet med andre bransjer. En lønnsom fiskeflåte er en forutsetning for samfunnsøkonomisk lønnsomhet, og for at næringen kan bidra til sysselsetting og bosetting i kystsamfunnene.

Disse medlemmer viser til høringsinnspill fra Båtsfjord Handelsstands Fiskerigruppe som peker på viktigheten av å ha en differensiert flåte og utjevning av fangstmønster over året der bonusordninger innrettes til flåten, for industrien, for å bidra til økt verdiskaping og helårige arbeidsplasser i landindustrien. Disse medlemmer gir sin tilslutning til disse innspillene, og mener slike tiltak vil bidra til å nå de distriktspolitiske målsettingene i fiskerilovgivningen.

Disse medlemmer viser til forslag 1 som i stor grad er samsvarende med anmodningsvedtak nr. 98 (2020–2021) som ble enstemmig vedtatt av Stortinget under behandlingen av Riksrevisjonens undersøkelse av kvotesystemet. Disse medlemmer viser til statsrådets svar til næringskomiteen hvor det påpekes at dette er noe som tas alvorlig, og statsråden vil sørge for at fiskeriforvaltningen har en grundig gjennomgang og vurdering av Riksrevisjonens anbefalinger om oppfølging. Disse medlemmer viser videre til at regjeringen vil fremme forslag til Stortinget om hvordan Riksrevisjonens anbefalinger kan følges opp på en måte som ivaretar det tredelte formålet i havressursloven og sikre en forsvarlig forvaltning av kvotesystemet. I den forbin-

delse vil det også bli vurdert hvordan fiskerilovgivningens distriktspolitiske intensjoner kan ivaretas.

Disse medlemmer viser til forslag 2 som forstås slik at de leveringspliktige trålerne skal forholde seg til de opprinnelige intensjonene i pliktsystemet. Disse medlemmer påpeker at pliktsystemet har vært behandlet og endret i Stortinget flere ganger under ulike regjeringer. Disse medlemmer vil også påpeke at leveringsplikten ble endret i 2007 til en tilbudsplikt, hvor det heter at fartøy skal tilby fartøyets fangst i overensstemmelse med vilkår fastsatt i konsesjonen for fartøyet. Disse medlemmer viser til at Fiskeridirektoratet årlig kontrollerer praktiseringen av tilbudsplikten. I de senere år har Fiskeridirektoratets kontroller ikke avdekket vesentlige brudd på praktiseringen av tilbudsplikten. Tilbudsplikten blir med andre ord oppfylt av de tilbudspliktige trålerne. Disse medlemmer viser videre til høringsinnspill fra Båtsfjord Handelsstands Fiskerigruppe som mener forslagene på flere punkt vil treffe dårlig med tanke på flere helårige industriarbeidsplasser. Disse medlemmer mener en overføring av kvoter fra disse selskapene til kystflåten ikke vil bidra til økt verdiskaping og helårige arbeidsplasser i landindustrien, men vil bidra til å skape usikkerhet fremfor forutsigbarhet for de helårige arbeidsplassene som er skapt i landindustrien og for videre investeringer og utvikling av denne type industriarbeidsplasser.

Disse medlemmer viser til forslag 3 om en ordning for kvotetrekkt motivert av den islandske modellen med inntil 20 pst. trekk fra kvoteregulert fangst som blir eksportert ubearbeidet. Disse medlemmer vil påpeke at det er to vesentlige forskjeller på norske og islandske fiskerier. Island har ikke de store sesongsvingningene i fiskeriene, og da særskilt torskefisket, som Norge har. Islandske fiskerier er i hovedsak industrielle, slik at det er industrien som avgjør når det skal fiskes, hvilke fiskearter som skal fiskes, hvor mye det skal fiskes, og hvor dette skal leveres. Disse medlemmer merker seg at det konkrete forslaget går ut på et kvotetrekkt dersom fisken ikke bearbeides i Norge. Det vil bety at ansvaret for hva fisken brukes til, legges på fiskeren. Det er utfordrende fordi fiskerne ikke har kontroll på hva fisken brukes til etter at den er levert til mottak. Dermed straffes fiskeren med kvotetrekkt dersom fiskekjøperen velger å selge fisken ubearbeidet utenlands.

Disse medlemmer viser til forslag 4 om å sette vilkår om at tilbudspliktig fangst skal leveres fersk eller frosset til berettiget kjøper til fastsatte minstepriser justert for gjennomsnittlige førstehåndspriser på tilsvarende ferske landinger i samme region. Disse medlemmer viser videre til tilsvarende forslag fra ordførere i kommunene Båtsfjord, Berlevåg, Lebesby, Hammerfest, Skjervøy og Vestvågøy samt Nordland og Troms og Finnmark fylkeskommune, og med Vest-Finnmark Rådet i en koordinerende rolle. Disse medlemmer vi-

ser til statsrådets svar til næringskomiteen der et pekes på at Nærings- og fiskeridepartementet følger blant annet opp forslaget fra de nordnorske kommunene og fylkeskommunene. Departementet tar sikte på om kort tid å sende et forslag på høring om å endre leveringsplikt-forskriften § 5 som gjelder prisfastsettelse, slik at et alternativ til gjeldende regel kan være å sette utbudspris lik Norges Råfisklags dynamiske minstepris. Disse medlemmer imøteser en slik høring.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet er opptatt av økt bearbeiding og verdiskaping i fiskerisamfunn langs kysten. Disse medlemmer viser til Riksrevisjonens rapport 3:6 (2019–2020) Undersøkelse av kvotesystemet i kyst- og havfisket, og understreker behovet for politiske virkemidler som bidrar til å oppnå de distriktspolitiske målsetningene som er satt for fiskerinæringen.

Disse medlemmer viser til at islandsk fiskeripolitikk er omtalt i representantforslaget. Disse medlemmer understreker at det er stor forskjell på norsk fiskeripolitikk og islandsk fiskeripolitikk, og at henvisningen til Island kun er ment for å synliggjøre at det eksisterer et handlingsrom for å innføre ordninger for å sikre nasjonal bearbeiding.

Disse medlemmer er opptatt av at pliktssystemet i størst mulig grad skal fungere etter intensjonen, og at pliktssystemet innebærer et unntak fra deltakerlovens regel om at fiske er forbeholdt aktive fiskere.

Disse medlemmer understreker viktigheten av at lokal fiskeindustri får tilgang på råstoff til konkurransedyktige priser.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sikre at havressurslovas og deltakerlovens distriktspolitiske intensjoner gjennomføres i praksis, og fremme nødvendige forslag for å sikre dette.»

«Stortinget ber regjeringen om å sikre at de leveringspliktige trålerne faktisk leverer fisk til de tilgodesette fiskerisamfunnene i tråd med intensjonen i pliktssystemet. Alternativet vil være, om dette ikke skjer innen to år, at kvoter tilbakeføres fra disse selskapene til kystflåten.»

«Stortinget ber regjeringen utrede og fremme forslag om en ordning for kvotetrekking med inntil 20 prosent trekk fra kvoteregulert fangst som blir eksportert ubearbeidet til utenlandsk foredlingsindustri.»

«Stortinget ber regjeringen sette vilkår om at tilbudspliktig fangst skal leveres fersk eller frosset til berettiget kjøper til fastsatte minstepriser justert for

gjennomsnittlige førstehåndspriser på tilsvarende ferske landinger i samme region.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at forslaget, som vil utrede og fremme et forslag basert på en ikke eksisterende islandsk modell, kun er ment «for å synliggjøre at det eksisterer et handlingsrom». Flertallet vil understreke at de ikke ser det som hensiktsmessig å be regjeringen utrede og fremme et forslag om å innføre en konkret ordning dersom det ikke er tenkt gjennomført, men bare ment som en synliggjøring av et tenkt handlingsrom. Flertallet vil legge til grunn at når man fremmer forslag, så er det fordi man vil gjennomføre dem. Flertallet vil på bakgrunn av behandlingen av denne saken og tidligere sak med samme forslag, vise til at det kommer tydelig frem at dette ikke er en hensiktsmessig ordning under norske forhold.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti deler forslagsstiller bekymring knyttet til utviklingen i fiskeripolitikken. Sosialistisk Venstreparti mener det er to prinsipper som skal være førende i fiskeriforvaltningen; at havet tilhører fellesskapet og nærhet til havet gir høstningsrett. Riksrevisjonens rapport er en knusende dom over dagens fiskeriforvaltning og viser tydelig at utviklingen ikke er i tråd med de målene som er satt.

Dette medlem viser til intensjonen med pliktssystemet slik den er formulert av pliktkommisjonen. Ifølge pliktkommisjonens gjennomgang handler pliktene om

«å tilføre landindustrien råstoff i perioder der kystflåten ikke har tilgang på fisk. Dette er en intensjon som er spesiell for pliktssystemet, mens hensynene til økonomisk lønnsomhet, bosetting og sysselsetting er generelle for hele fiskerinæringen.»

Dette medlem legger til grunn pliktkommisjonens forståelse av intensjonen, det vil si at pliktene skal bidra til å tilføre landindustrien i Nord-Norge råstoff hele året for å skape lønnsomme helårs industriarbeidsplasser og sikre bosetting i kystsamfunnene. Slik blir både de særskilte intensjonene i ordningen oppfylt, samt de generelle fiskeripolitiske slik de er formulert i havressurslova og deltakerloven.

Dette medlem klarer ikke se at en videreføring av dagens modell oppfylder intensjonene med ordningen. Pliktkommisjonen formulerer dette presist:

«En fortsatt opprettholdelse av leveringspliktssystemet slik det praktiseres nå, vil neppe føre til annet enn ytterligere uthuling og verdiforringelse av torskekvote, og at frustrasjonen og skuffelsene i de berørte kommunene bare vil øke. Følelsen av tap og avmakt for-

sterkes, og legitimiteten og troverdigheten til både trålrederier og fiskeripolitiske myndigheter vil svekkes.»

Dette medlem mener videre at tilbudsplikten og bearbeidingsplikten bør avvikles, fordi disse ordningene ikke fungerer etter intensjonen, dette til tross for gjentatte restaureringsforsøk fra ulike regjeringer. Samtidig bør aktivitetsplikten beholdes, fordi denne plikten på tross av svakheter bidrar til opprettholdelse av mange arbeidsplasser langs kysten i dag. Resten av pliktssystemet er derimot ikke godt nok, og fører til at kysten taper.

Dette medlem viser til at i dag leveres kun 10 pst. av fisken dit den skal, mesteparten av fangsten blir levert i en form som ikke er brukbar for norsk landindustri, og betydelige deler av fangsten tas i høysesongen for kystfisket. Dette gjør at mindre av verdiskapingen blir igjen i Norge og Nord-Norge. Dette medlem mener ordningen har blitt det motsatte av det som var intensjonen, og svekker i seg selv folks tillit til fiskeriforvaltningen. Målet bør være å etablere en ny ordening som oppleves som en videreføring av intensjonen om å bidra til å tilføre landindustrien i Nord-Norge råstoff av høy kvalitet hele året, skape lønnsomme helårs industriarbeidsplasser og sikre bosetting i kystsamfunnene.

Dette medlem viser til at grunnlaget for dispensasjonsadgangen i deltakerloven for landindustri til å eie havgående båter med fiskerettigheter var at kystflåten ikke leverte fisk hele året. Torsketrålerne kunne gå lenger ut i havet, var mer sjøsterke og kunne dermed levere på tider av året da kystflåten leverte lite. Mye har skjedd siden den gang. De aller fleste kystbåtene er nå langt større, og langt mer sjøsterke. De fleste enten fisker eller er i stand til å fiske året rundt. På den annen side har den havgående flåten fått redusert betydning for norsk landindustri, de leverer lite og i en form som er lite brukbar. Situasjonen i dag er at det er den allsidige kystflåten som holder liv i norske industriarbeidsplasser. Ferskfiskordningen viser også at det er mulig å etablere tiltak som gjør at kystflåten leverer jevnere hele året.

Dette medlem mener derfor at grunnlaget for den havgående flåten i torskefiskeriet er vesentlig endret. Det er en styrking av kystflåten som best ivaretar både intensjonen med pliktordningen og målene med norsk fiskeripolitikk.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen snarest komme tilbake til Stortinget med en sak der torsketrålkonsesjonene med tilbuds- og bearbeidingsplikt blir avviklet, og der de tilhørende torsk- og hysekvotene blir omfordelt til kystflåten. De nye kvotene skal være uomsettelige og bundet til fylke eller region. Omfordeling av kvoter bør ta maksimalt 15–30 år, i tråd med at plikt-kommisjonen

har slått fast at det er varigheten til dagens trålkonsesjoner.»

Dette medlem viser videre til Sosialistisk Venstrepartis forslag og merknader i Dokument 8:146 S (2020–2021) hvor det ble fremmet følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen foreslå tiltak som sikrer økt bearbeiding i Norge av norsk vill- og oppdrettsfisk. Tiltak som kvotetrek, avgifter og andre tiltak bes vurderes.»

Dette medlem mener det er beklagelig at ikke flertallet støttet forslaget, da det er behov for tiltak for å begrense at fisk tas ut av landet for bearbeiding, og dermed sikre sysselsetting og bosetting langs hele norskekysten.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til forslaget om å beholde aktivitetsplikt, men fjerne tilbudsplikt og bearbeidingsplikt.

Flertallet viser til rapport fra ekspertgruppe nedsett av nærings- og fiskeridepartementet i 2016. Rapporten beskrev aktivitetsplikten slik:

«Aktivitetsplikten skal sikre drift ved bestemte anlegg og knytter fartøy og anlegg sammen. Det sikrer at industrivirksomhet og eierskap til fartøy forblir en enhet som ikke kan endres uten myndighetenes godkjenning. Aktivitetsplikten hindrer nedleggelse av fiskeindustri anlegg slik at eierne ikke skal kunne sitte igjen med torsketrålere og drive fiske og fangst.»

Flertallet viser til at aktivitetsplikten med andre ord ikke kan beholdes, dersom kvotene overføres fra plikttrålerne til andre flåtegrupper. Aktivitetsplikten er en plikt eierne av trålerne og landanleggene har fordi de har fått unntak fra deltakerlovens bestemmelser. Dersom eierne fratras sine kvoter og unntaket, og dermed grunnen til at de har fått aktivitetsplikt, kan en derfor vanskelig opprettholde aktivitetsplikten. I praksis vil det ikke være mulig å pålegge noen å drive næringsdrift, uten noen form for gjenytelse.

Flertallet vil derfor peke på at en mulig og sannsynlig konsekvens av forslaget er nedleggelse, eller sterk reduksjon av aktiviteten ved disse anleggene i de berørte lokalsamfunnene.

Flertallet vil også vise til påstanden om at fisken kommer i land i en form norsk landindustri ikke kan benytte seg av. Selv om ikke all bearbeidingsindustri kan benytte fryst råstoff, vil flertallet peke på at den typen bearbeiding av torsk som har størst omfang, er klippfiskproduksjon. Denne produksjonen benytter, og er avhengig av, fryst råstoff i sin produksjon.

3. Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen legge fram en ny og oppdatert kvotemelding, som skal bidra til å bygge lokalsamfunn langs hele kysten, sikre en rettferdig fordeling av ressursene og sikre fremtidsrettede arbeidsplasser. Meldingen skal utarbeides i nær dialog med næringen.

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen sikre at havressurslovas og deltakerlovens distriktpolitiske intensjoner gjennomføres i praksis, og fremme nødvendige forslag for å sikre dette.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen om å sikre at de leveringspliktige trålerne faktisk leverer fisk til de tilgodesette fiskerisamfunnene i tråd med intensjonen i plikt-systemet. Alternativet vil være, om dette ikke skjer innen to år, at kvoter tilbakeføres fra disse selskapene til kystflåten.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen utrede og fremme forslag om en ordning for kvotetrekking med inntil 20 prosent trekk fra kvoteregulert fangst som blir eksportert ubearbeidet til utenlandsk foredlingsindustri.

Forslag 5

Stortinget ber regjeringen sette vilkår om at tilbudspliktig fangst skal leveres fersk eller frosset til berettiget

kjøper til fastsatte minstepriser justert for gjennomsnittlige førstehåndspriser på tilsvarende ferske landinger i samme region.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 6

Stortinget ber regjeringen snarest komme tilbake til Stortinget med en sak der torsketrålkonsesjonene med tilbuds- og bearbeidingsplikt blir avviklet, og der de tilhørende torsk- og hysekvotene blir omfordelt til kystflåten. De nye kvotene skal være uomsettelige og bundet til fylke eller region. Omfordeling av kvoter bør ta maksimalt 15–30 år, i tråd med at pliktkommisjonen har slått fast at det er varigheten til dagens trålkonsesjoner.

4. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av Høyre, Framskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og råar Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:243 S (2020–2021) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Sandra Borch, Geir Adelsten Iversen, Per Olaf Lundteigen, Siv Mossleth, Geir Pollestad og Trygve Slagsvold Vedum om å sikre at fiskerilovgivningens distriktpolitiske mål gjennomføres i praksis – vedtas ikkje.

Oslo, i næringskomiteen, den 25. mai 2021

Geir Pollestad

leder

Tom-Christer Nilsen

ordfører

